

2026/464

26.2.2026.

UREDBA (EU) 2026/464 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 24. veljače 2026.

o izmjeni Uredbe (EU) 2024/1348 u pogledu utvrđivanja popisa sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 78. stavak 2. točku (d),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Na temelju Uredbe (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ primjenjuju se posebna pravila ako tražitelj dolazi iz sigurne zemlje podrijetla. Posebno se mora ubrzati razmatranje zahtjeva, a ako tražitelju još nije dopušten ulazak na državno područje država članica, država članica može razmotriti osnovanost zahtjeva u postupku na granici.
- (2) Uredbom (EU) 2024/1348 predviđa se mogućnost određivanja trećih zemalja kao sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije u skladu s uvjetima utvrđenima u toj uredbi. Potrebno je ojačati primjenu koncepta sigurne zemlje podrijetla kao ključnog alata za potporu brzom razmatranju zahtjeva koji će vjerojatno biti neutemeljeni određivanjem trećih zemalja kao sigurnih zemalja podrijetla. Također je potrebno ukloniti neke od postojećih razlika među nacionalnim popisima sigurnih zemalja podrijetla koje su izradile države članice. Stoga bi trebalo utvrditi popis sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije. Iako države članice zadržavaju pravo na primjenu ili uvođenje zakonodavstva kojim se omogućuje nacionalno određivanje trećih zemalja kao sigurnih zemalja podrijetla koje nisu određene kao takve na razini Unije, takvim zajedničkim određivanjem na razini Unije trebalo bi se osigurati da sve države članice na ujednačen način primjenjuju koncept sigurne zemlje podrijetla u odnosu na tražitelje čije su zemlje podrijetla određene kao sigurne zemlje podrijetla.

⁽¹⁾ Mišljenje od 23. listopada 2025. (još nije objavljeno u Službenom listu).

⁽²⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 10. veljače 2026. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 23. veljače 2026.

⁽³⁾ Uredba (EU) 2024/1348 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o utvrđivanju zajedničkog postupka za međunarodnu zaštitu u Uniji i stavljanju izvan snage Direktive 2013/32/EU (SL L, 2024/1348, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (3) Činjenica da se treća zemlja smatra sigurnom zemljom podrijetla na razini Unije ili na nacionalnoj razini ne može predstavljati apsolutno jamstvo sigurnosti za državljane te zemlje, čak ni za one koji se ne ubrajaju u kategoriju osoba za koje je napravljena iznimka pri određivanju te zemlje kao sigurne zemlje podrijetla i stoga se zbog nje ne može zanemariti potreba za provedbom pojedinačnog razmatranja zahtjeva za međunarodnu zaštitu. Zbog same njezine naravi, pri procjeni bi li treću zemlju trebalo odrediti kao sigurnu zemlju podrijetla mogu se uzeti u obzir samo opće, građanske, pravne i političke okolnosti u toj zemlji te podliježu li u praksi počinitelji proganjanja, mučenja ili nehumanog ili ponižavajućeg postupanja ili kažnjavanja sankcijama kad se u toj zemlji utvrde kao odgovorni. Države članice mogu u okviru pojedinačne procjene primijeniti koncept sigurne zemlje podrijetla samo ako tražitelj ne može dostaviti elemente kojima se opravdava zašto koncept sigurne zemlje podrijetla nije primjenjiv na njega i pod uvjetom da ima državljanstvo te zemlje ili pod uvjetom da je osoba bez državljanstva i da je prethodno imao uobičajeno boravište u toj zemlji. Primjenom koncepta sigurne zemlje podrijetla u okviru pojedinačne procjene ne dovodi se u pitanje činjenica da se određene kategorije tražitelja mogu naći u posebnoj situaciji u trećim zemljama koje su određene kao sigurne zemlje podrijetla te stoga mogu imati osnovani strah od proganjanja ili biti izložene stvarnom riziku od ozbiljne nepravde.
- (4) Procjena bi li treću zemlju trebalo odrediti kao sigurnu zemlju podrijetla temelji se na nizu relevantnih i dostupnih izvora informacija, uključujući informacije država članica, Agencije Europske unije za azil („Agencija za azil”) osnovane Uredbom (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, Europske službe za vanjsko djelovanje, Visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice i drugih relevantnih međunarodnih organizacija. U skladu s Uredbom (EU) 2024/1348 u procjeni se, ako je dostupna, uzima u obzir i zajednička analiza informacija o zemlji podrijetla iz članka 11. Uredbe (EU) 2021/2303. Na temelju niza takvih izvora informacija smatra se da više trećih zemalja ispunjava uvjete da budu sigurne zemlje podrijetla.
- (5) Određivanje treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla na temelju članka 62. Uredbe (EU) 2024/1348 temelji se na informacijama iz pouzdanih, službenih i propisno potkrijepljenih relevantnih i dostupnih izvora. Osim toga, to određivanje odražava opće stanje u toj zemlji i na njega ne utječu pojedinačne okolnosti, koje se mogu procjenjivati samo kako bi se utvrdilo treba li koncept sigurne zemlje podrijetla iznimno ne primijeniti u određenom slučaju. Stoga bi, u kontekstu nacionalnog sudske preispitivanja, glavna svrha tog procjenjivanja trebali biti detaljni dokazi o pojedinačnoj situaciji tražitelja kojima se opravdava primjenjivost koncepta sigurne zemlje podrijetla. U skladu s Ugovorima Sud Europske unije nadležan je za odlučivanje o eventualnim sumnjama u pogledu valjanosti određivanja treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije.
- (6) Kad je riječ o zemljama kojima je dodijeljen status država kandidatkinja za pristupanje Uniji („država kandidatkinja”), Ugovorom o Europskoj uniji (UEU) utvrđeni su uvjeti i načela kojih se svaka zemlja koja želi postati država članica mora pridržavati. Te uvjete i načela utvrdilo je Europsko vijeće u Kopenhagenu 1993. („kopenhaški kriteriji”), a ojačalo ih je Europsko vijeće u Madridu 1995. Kopenhaški kriteriji su sljedeći: stabilnost institucija koje jamče demokraciju, vladavinu prava, ljudska prava te poštovanje i zaštitu manjina, funkcionalno tržišno gospodarstvo i sposobnost za suočavanje s pritiskom konkurencije i tržišnim silama u Uniji te sposobnost preuzimanja obveza koje proizlaze iz članstva u Uniji, uključujući sposobnost djelotvorne provedbe pravila, standarda i politika koje čine skup prava Unije te poštovanje ciljeva političke, ekonomske i monetarne unije.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2021/2303 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2021. o Agenciji Europske unije za azil i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 439/2010 (SL L 468, 30.12.2021., str. 1., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (7) Status zemlje kandidatkinje dodjeljuje se jednoglasnom odlukom Europskog vijeća, na temelju mišljenja koje je Komisija sastavila nakon što je dotična zemlja podnijela zahtjev za pristupanje Uniji. Osobito, kad je riječ o političkim kriterijima za članstvo u Uniji, utvrđeno je da su zemlje kandidatkinje ostvarile napredak prema postizanju stabilnosti institucija koje jamče demokraciju, vladavinu prava, ljudska prava te poštovanje i zaštitu manjina. Stoga se može zaključiti da bi se one treće zemlje kojima je dodijeljen status zemlje kandidatkinje trebale smatrati sigurnim zemljama podrijetla u smislu Uredbe (EU) 2024/1348 te bi ih stoga trebalo odrediti kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Tim određivanjima ne dovode se u pitanje buduće odluke Europskog vijeća ili Vijeća o pristupanju zemalja kandidatkinja Uniji. Međutim, trebalo bi uzeti u obzir činjenicu da bi se stanje u zemlji kandidatkinji moglo promijeniti do te mjere da se određivanje te zemlje kao sigurne zemlje podrijetla više ne bi trebalo primjenjivati. Stoga bi ovom Uredbom trebalo predvidjeti da se određivanje treće zemlje kojoj je dodijeljen status zemlje kandidatkinje kao sigurne zemlje podrijetla više ne bi trebalo primjenjivati ako postoji bilo koja od sljedećih okolnosti: postoji ozbiljna prijetnja životu ili osobi civila zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba u trećoj zemlji; donesene su mjere ograničavanja u smislu dijela petog glave IV. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) zbog djelovanja treće zemlje koja utječu na temeljna prava i slobode koji su relevantni za njezino određivanje kao sigurne zemlje podrijetla; ili je stopa priznavanja na razini Unije koja se odnosi na tražitelje iz treće zemlje viša od 20 % ukupnog broja odluka koje je za tu treću zemlju donijelo tijelo odlučivanja. Države članice ne bi trebale primjenjivati koncept sigurne zemlje podrijetla na tražitelje iz zemlje kandidatkinje tijekom razdoblja u kojem i dalje postoje okolnosti predviđene ovom Uredbom.
- (8) Pri razmatranju postoji li u zemlji kandidatkinji ozbiljna prijetnja životu ili osobi civila zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba, trebalo bi uzeti u obzir širok raspon relevantnih izvora informacija, uključujući informacije relevantnih institucija, tijela, ureda ili agencija Unije ili neke međunarodne organizacije. Osobito bi trebalo uzeti u obzir je li Europsko vijeće ili Vijeće potvrdilo postojanje situacije međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba u dotičnoj zemlji kandidatkinji, među ostalim i je li donesena odluka Vijeća u skladu s člankom 5. Direktive Vijeća 2001/55/EZ ⁽⁹⁾ zbog postojanja takve situacije oružanog sukoba. Slično tome, pri razmatranju postoji li još uvijek ozbiljna prijetnja životu ili osobi civila zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba u zemlji kandidatkinji, trebalo bi uzeti u obzir činjenicu da je Europsko vijeće ili Vijeće potvrdilo da su relevantne okolnosti prestale postojati, među ostalim i kada je donesena odluka Vijeća u skladu s člankom 6. Direktive 2001/55/EZ nakon okončanja situacije oružanog sukoba.
- (9) Ključno je da se određivanje zemalja kandidatkinja kao sigurnih zemalja podrijetla ujednačeno primjenjuje u svim državama članicama, među ostalim u pogledu okolnosti utvrđenih u ovoj Uredbi u kojima se te zemlje više ne bi trebale smatrati sigurnim zemljama podrijetla. Kako bi se olakšala ujednačena provedba ove Uredbe i pružila pravna sigurnost, Komisija bi trebala kontinuirano pratiti stanje u zemljama kandidatkinjama i obavješćivati države članice, Europski parlament i Vijeće ako na temelju dostupnih informacija bilo koja od tih okolnosti postoji ili prestane postojati u nekoj od tih zemalja, stavljajući te informacije odmah na raspolaganje javnosti putem objave obavijesti u seriji C *Službenog lista Europske unije*. S obzirom na moguće posljedice za vanjske odnose Unije i država članica, Komisija ne bi trebala obavijestiti države članice i Europski parlament o tome da postoji ozbiljna prijetnja životu ili osobi civila zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba u zemlji kandidatkinji bez prethodnog odobrenja Vijeća. U skladu s tim, prije obavješćivanja država članica i Europskog parlamenta o bilo kakvoj ozbiljnoj prijetnji zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba u zemlji kandidatkinji, Komisija bi trebala obavijestiti Vijeće, koje bi trebalo dati svoje prethodno odobrenje.

(⁹) Direktiva Vijeća 2001/55/EZ od 20. srpnja 2001. o minimalnim standardima za dodjelu privremene zaštite u slučaju masovnog priljeva raseljenih osoba te o mjerama za promicanje uravnoteženih napora država članica pri prihvatu i snošenju posljedica prihvata tih osoba (SL L 212, 7.8.2001., str. 12., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (10) Kad je riječ o Kosovu (*), prema informacijama Agencije za azil 16 država članica trenutačno određuje Kosovo kao sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini, a stopa priznavanja na razini Unije je 2024. za tražitelje iz Kosova bila 5 %. Kosovo je potencijalni kandidat za članstvo u Uniji. Njegov ustav uključuje glavne međunarodne instrumente za ljudska prava. Kosovo je višestranačka parlamentarna predstavnička demokracija u kojoj postoji dioba vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu, a relevantni pravni okvir u skladu je s europskim standardima. Općenito, njegovim pravnim okvirom jamči se zaštita temeljnih prava i on je u skladu s europskim standardima. Nema naznaka protjerivanja, udaljavanja ili izručenja građana Kosova u zemlje u kojima postoji rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. U Kosovu ne postoji opasnost od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Uredbe (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾. U okviru nacionalnog prava Kosova ne postoji smrtna kazna, a tijela Kosova pokazuju predanost sprečavanju mučenja i zlostavljanja. U Kosovu nema oružanog sukoba i stoga ne postoji prijetnja zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba. U Kosovu nema proganjanja u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2024/1347.
- (11) Kad je riječ o Bangladešu, prema informacijama Agencije za azil šest država članica trenutačno na nacionalnoj razini određuje Bangladeš kao sigurnu zemlju podrijetla, a stopa priznavanja na razini Unije za tražitelje iz Bangladeša 2024. bila je 4 %. Zemlja je ratificirala neke međunarodne instrumente za ljudska prava. Bangladeš je parlamentarna republika uređena Ustavom, kojim se propisuje dioba vlasti na izvršnu i sudbenu. Nema naznaka protjerivanja, udaljavanja ili izručenja državljana Bangladeša u zemlje u kojima postoji rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. Općenito ne postoji stvarni rizik od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Uredbe (EU) 2024/1347. Iako je u Bangladešu i dalje na snazi smrtna kazna i ta zemlja nije potpisala Drugi fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima namijenjen ukidanju smrtno kazne, smrtno kazne rijetko se izvršavaju. Bangladeš je ratificirao Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja. U Bangladešu nema oružanog sukoba i stoga ne postoji prijetnja zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba. U zemlji se općenito ne provodi proganjanje u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2024/1347.
- (12) Kad je riječ o Kolumbiji, prema informacijama Agencije za azil nijedna država članica trenutačno ne određuje Kolumbiju kao sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini, a stopa priznavanja na razini Unije za tražitelje iz Kolumbije 2024. bila je 5 %. Zemlja je ratificirala glavne međunarodne instrumente za ljudska prava. Ustav iz 1991. i iz njega proizašla sudska praksa Ustavnog suda snažna su jamstva ljudskih prava. Kolumbija je savezna republika s demokratskim reprezentativnim političkim sustavom i diobom vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu. Nema naznaka raširenog protjerivanja, udaljavanja ili izručenja državljana Kolumbije u zemlje u kojima postoji rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. U Kolumbiji općenito ne postoji rizik od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Uredbe (EU) 2024/1347, osim u određenim ruralnim područjima u kojima država nije u potpunosti prisutna. Smrtna kazna zabranjena je kolumbijskim ustavom. Njezin pravni okvir kojim se zabranjuje mučenje i nečovječno ili ponižavajuće postupanje ili kažnjavanje u skladu je s međunarodnim standardima. Ne postoji opća prijetnja zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba. U zemlji se općenito ne provodi proganjanje u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2024/1347.

(*) Ovim se nazivom ne dovode u pitanje stajališta o statusu te je on u skladu s RVSUN-om 1244/1999 i mišljenjem Međunarodnog suda o proglašenju neovisnosti Kosova.

(6) Uredba (EU) 2024/1347 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. svibnja 2024. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva kao korisnika međunarodne zaštite, za jedinstveni status za izbjeglice ili za osobe koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu i za sadržaj odobrene zaštite, o izmjeni Direktive Vijeća 2003/109/EZ i stavljanju izvan snage Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća (SL L, 2024/1347, 22.5.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (13) Kad je riječ o Egiptu, prema informacijama Agencije za azil šest država članica trenutačno određuje Egipat kao sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini, a stopa priznavanja na razini Unije za tražitelje iz Egipta 2024. bila je 4 %. Zemlja je ratificirala glavne međunarodne instrumente za ljudska prava. Egipat je republika u kojoj je predsjednik i šef države i čelnik izvršne vlasti. Nema naznaka protjerivanja, udaljavanja ili izručenja državljana Egipta u zemlje u kojima postoji rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. Općenito ne postoji stvarni rizik od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Uredbe (EU) 2024/1347. Iako je u Egiptu na temelju Kaznenog zakona i vojnih propisa i dalje na snazi smrtna kazna, Egipat je ratificirao Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja. Egipat je u nacionalnoj strategiji za ljudska prava najavio da namjerava reformirati zakon o istražnom zatvoru, poboljšati uvjete pritvora, ograničiti broj kaznenih djela kažnjivih smrću i poboljšati kulturu ljudskih prava u svim državnim institucijama. S obzirom na to da je dosad postignut napredak na institucijskoj razini, potrebna je djelotvorna provedba. U Egiptu nema oružanog sukoba i stoga ne postoji prijetnja zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba. U zemlji se općenito ne provodi proganjanje u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2024/1347.
- (14) Kad je riječ o Indiji, prema informacijama Agencije za azil devet država članica trenutačno na nacionalnoj razini određuje Indiju kao sigurnu zemlju podrijetla, a stopa priznavanja na razini Unije je 2024. za tražitelje iz Indije bila 2 %. Zemlja je ratificirala glavne međunarodne instrumente za ljudska prava. Indija je ustavna republika i parlamentarna demokracija. Nema naznaka protjerivanja, udaljavanja ili izručenja državljana Indije u zemlje u kojima postoji rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. Općenito ne postoji stvarni rizik od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Uredbe (EU) 2024/1347. Iako je Indija u svojem kaznenom pravu zadržala smrtnu kaznu i nije potpisala Drugi fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima namijenjen ukidanju smrtno kazne, smrtna kazna se u praksi ne primjenjuje od 2020. Indija je potpisala Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja. U Indiji nema oružanog sukoba i stoga ne postoji prijetnja zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba. U zemlji se općenito ne provodi proganjanje u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2024/1347.
- (15) Kad je riječ o Maroku, prema informacijama Agencije za azil 11 država članica trenutačno na nacionalnoj razini određuje Maroko kao sigurnu zemlju podrijetla, a stopa priznavanja na razini Unije je 2024. za tražitelje iz Maroka bila 4 %. Zemlja je ratificirala glavne međunarodne instrumente za ljudska prava. Maroko je parlamentarna monarhija. Nema naznaka protjerivanja, udaljavanja ili izručenja državljana Maroka u zemlje u kojima postoji rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. Općenito ne postoji stvarni rizik od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Uredbe (EU) 2024/1347. Maroko poštuje moratorij na primjenu smrtno kazne od 1993., iako je u svojem kaznenom pravu zadržao smrtnu kaznu i nije ratificirao Drugi fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima namijenjen ukidanju smrtno kazne. Maroko je ratificirao Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja. U Maroku nema oružanog sukoba i stoga ne postoji prijetnja zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba. U zemlji se općenito ne provodi proganjanje u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2024/1347.
- (16) Kad je riječ o Tunisu, prema informacijama Agencije za azil 10 država članica trenutačno određuje Tunis kao sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini, a stopa priznavanja na razini Unije je 2024. za tražitelje iz Tunisa bila 4 %. Zemlja je ratificirala glavne međunarodne instrumente za ljudska prava. Ustavom iz 2022. uspostavljen je predsjednički sustav. Nema naznaka protjerivanja, udaljavanja ili izručenja državljana Tunisa u zemlje u kojima postoji rizik da bi bili podvrgnuti smrtnoj kazni, mučenju, proganjanju ili drugoj vrsti nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja. Općenito ne postoji stvarni rizik od ozbiljne nepravde u smislu članka 15. Uredbe (EU) 2024/1347. Tunis od 1991. primjenjuje moratorij na primjenu smrtno kazne, iako je u svojem kaznenom pravu zadržao smrtnu kaznu i nije ratificirao Drugi fakultativni protokol uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima namijenjen ukidanju smrtno kazne. Tunis je ratificirao Konvenciju protiv mučenja i drugih okrutnih, neljudskih ili ponižavajućih postupaka ili kažnjavanja. U Tunisu nema oružanog sukoba i stoga ne postoji prijetnja zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba. U zemlji se općenito ne provodi proganjanje u smislu članka 9. Uredbe (EU) 2024/1347.

- (17) U skladu s Uredbom (EU) 2024/1348 treća zemlja može biti određena kao sigurna zemlja podrijetla samo ako se, na temelju pravne situacije, primjene prava u okviru demokratskog sustava i općih političkih okolnosti, može dokazati da nema proganjanja kako je definirano u članku 9. Uredbe (EU) 2024/1347 ni stvarnog rizika od ozbiljne nepravde kako je definirana u članku 15. te uredbe.
- (18) S obzirom na to da općenito ne postoji rizik od proganjanja ili ozbiljne nepravde u smislu Uredbe (EU) 2024/1347 u Bangladešu, Kolumbiji, Egiptu, Indiji, Maroku i Tunisu, kao i u Kosovu kao potencijalnom kandidatu za članstvo u Uniji, kao što pokazuju i vrlo niske stope priznavanja za tražitelje iz tih zemalja, trebalo bi zaključiti da te zemlje zadovoljavaju kriterije da ih se smatra sigurnim zemljama podrijetla u smislu Uredbe (EU) 2024/1348 i da bi te zemlje trebalo odrediti kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Time se ne dovodi u pitanje mogućnost da države članice odrede neke druge treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla na nacionalnoj razini ni moguće buduće određivanje dodatnih trećih zemalja, koje ispunjavaju uvjete utvrđene u Uredbi (EU) 2024/1348, kao sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije budućim izmjenama te uredbe. Komisija bi trebala odmah razmotriti svaki zahtjev države članice da se procijeni bi li se dodatne treće zemlje mogle odrediti kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije, uzimajući u obzir, među ostalim, nisku stopu priznavanja na razini Unije za tražitelje iz tih zemalja.
- (19) Određivanjem zemalja kao sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije ne dovodi se u pitanje pravilo utvrđeno u Uredbi (EU) 2024/1348, prema kojem države članice u okviru pojedinačne procjene mogu primijeniti koncept sigurne zemlje podrijetla samo ako tražitelji ne mogu dostaviti elemente kojima se opravdava zašto koncept sigurne zemlje podrijetla nije primjenjiv na njih. U tom kontekstu posebnu pozornost trebalo bi posvetiti tražiteljima koji su u posebnoj situaciji u tim zemljama, kao što su LGBTIQ osobe, žrtve rodno uvjetovanog nasilja, borci za ljudska prava, vjerske manjine i novinari.
- (20) Znatne promjene u trećoj zemlji koja je određena kao sigurna treća zemlja ili sigurna zemlja podrijetla na razini Unije mogu nerazmjerno utjecati na određena područja ili skupine osoba u toj zemlji, što dovodi do različitih potreba za zaštitom određenih tražitelja iz te zemlje i potrebe za zaštitom postupovnih jamstava tih tražitelja. Uredbom (EU) 2024/1348 uvodi se mogućnost određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla uz iznimke za određene dijelove državnog područja te treće zemlje ili za jasno prepoznatljive kategorije osoba. Uredbom (EU) 2024/1348 također je predviđeno da Komisija delegiranim aktom suspendira određivanje treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije ako se stanje u toj zemlji znatno pogorša. Kako bi se odgovorilo na situaciju u kojoj treća zemlja koja je određena kao sigurna treća zemlja ili sigurna zemlja podrijetla na razini Unije više ne ispunjava, za svoje cijelo državno područje ili za jasno prepoznatljive kategorije osoba u toj zemlji, materijalne uvjete za takvo određivanje utvrđene u Uredbi (EU) 2024/1348, Komisiju bi trebalo ovlastiti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a kako bi djelomično suspendirala određivanje te zemlje u odnosu na određene dijelove njezina državnog područja ili za jasno prepoznatljive kategorije osoba u toj zemlji na razdoblje od šest mjeseci, ako je to potrebno, primjereno i razmjerno s obzirom na znatne promjene u toj zemlji koje utječu na taj dio njezina državnog područja ili na tu kategoriju osoba. Nadalje, u roku od tri mjeseca od donošenja delegiranog akta kojim se predviđa djelomična suspenzija određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije, Komisija bi trebala predstaviti zakonodavni prijedlog kako bi se iz područja primjene određivanja te treće zemlje uklonili oni dijelovi njezina državnog područja na koje se suspenzija primjenjuje ili one kategorije osoba na koje se suspenzija primjenjuje. Ako država članica naknadno obavijesti Komisiju da na temelju potkrijepljene procjene smatra da nakon promjena stanja u toj trećoj zemlji ona ponovno ispunjava uvjete utvrđene u Uredbi (EU) 2024/1348 u odnosu na zemlju u cjelini ili u odnosu na određene dijelove njezina državnog područja ili na jasno prepoznatljive kategorije osoba u toj trećoj zemlji, Komisija bi trebala predložiti da se na odgovarajući način izmijeni određivanje te zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla.

- (21) S obzirom na to da se migracijska situacija može brzo promijeniti i da postoji povećani pritisak zbog priljeva mješovitih migracijskih tokova u kojima velik dio osoba ima slabe izgleda za dobivanje međunarodne zaštite, države članice trebale bi moći primijeniti članak 42. stavak 1. točku (j) i članak 42. stavak 3. točku (e) Uredbe (EU) 2024/1348 od datuma koji je raniji od općeg datuma početka primjene te uredbe kako bi ubrzale razmatranje zahtjeva, pod uvjetom da su prenijele relevantne odredbe i provele posebne postupke utvrđene u Direktivi 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾. Time bi se državama članicama omogućilo da brzo i fleksibilno reagiraju na promjene u migracijskim tokovima. S obzirom na to da će zahtjevi takvih tražitelja vjerojatno biti neutemeljeni, brzo postupanje s njima u ubrzanom postupku ili postupku na granici omogućilo bi tijelima za azil i migracije da učinkovitije procjenjuju stvarnu osnovanost zahtjeva, brže donose odluke i time doprinose boljem i vjerodostojnijem funkcioniranju politika azila i vraćanja, uz potpuno poštovanje temeljnih prava.
- (22) Osim toga, kako bi se dodatno uzele u obzir složene i stvarne situacije u trećim zemljama koje nisu određene kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije, države članice trebale bi pri primjeni ili uvođenju zakonodavstva kojim se omogućuje određivanje na nacionalnoj razini takvih zemalja to moći učiniti uz iznimke za određene dijelove državnog područja takvih zemalja ili za jasno prepoznatljive kategorije osoba prije početka primjene Uredbe (EU) 2024/1348.
- (23) S obzirom na to da ciljeve ove Uredbe, odnosno utvrđivanje zajedničkog popisa sigurnih zemalja podrijetla na razini Unije i unapređenje primjene određenih odredaba Uredbe (EU) 2024/1348, ne mogu ostvariti države članice, nego se on može ostvariti samo na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Uredba ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.
- (24) U skladu s člankom 3. i člankom 4.a stavkom 1. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog UEU-u i UFEU-u, Irska je pismom od 22. srpnja 2025. obavijestila da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Uredbe.
- (25) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Uredbe te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.
- (26) Ovom se Uredbom poštuju temeljna prava i načela posebno priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima.
- (27) S obzirom na primjenu Uredbe (EU) 2024/1348 od 12. lipnja 2026. i kako bi se što prije pružila pravna sigurnost, ova bi Uredba trebala stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave.
- (28) Uredbu (EU) 2024/1348 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) 2024/1348 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 60. stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 74. u pogledu potpune ili djelomične suspenzije određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje na razini Unije podložno uvjetima utvrđenima u članku 63.”;

⁽⁷⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL L 180, 29.6.2013., str. 60., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

2. u članku 61. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Treće zemlje mogu se odrediti kao sigurne zemlje podrijetla u skladu s ovom Uredbom samo ako se na temelju pravne situacije, primjene prava u okviru demokratskog sustava i općih političkih okolnosti može dokazati da nema proganjanja kako je definirano u članku 9. Uredbe (EU) 2024/1347 ni stvarnog rizika od ozbiljne nepravde kako je definirana u članku 15. te uredbe.”;

3. članak 62. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Treće zemlje mogu se odrediti kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije u skladu s uvjetima utvrđenima u članku 61. i u ovom članku.”;

(b) iza stavka 1. umeću se sljedeći stavci:

„1.a Treće zemlje navedene u Prilogu II. ovoj Uredbi određuju se kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije.

1.b Treća zemlja kojoj je dodijeljen status države kandidatkinje za pristupanje Uniji također se određuje kao sigurna zemlja podrijetla na razini Unije, osim ako postoji jedna ili više sljedećih okolnosti:

(a) postoji ozbiljna prijetnja životu ili osobi civila zbog proizvoljnog općeg nasilja u situacijama međunarodnog ili unutarnjeg oružanog sukoba u toj trećoj zemlji;

(b) donesene su mjere ograničavanja u smislu dijela petog glave IV. UFEU-a zbog djelovanja te treće zemlje koja utječu na temeljna prava i slobode koji su relevantni za kriterije za određivanje treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla kako je utvrđeno u članku 61. ove Uredbe;

(c) udio odluka tijela odlučivanja o odobravanju međunarodne zaštite tražiteljima iz te treće zemlje, bilo da je riječ o državljanima te zemlje ili, u slučaju osoba bez državljanstva, osobama s prethodnim uobičajenim boravištem u toj zemlji, veći je od 20 % ukupnog broja odluka koje je za tu treću zemlju donijelo tijelo odlučivanja prema najnovijim dostupnim godišnjim prosječnim podacima Eurostata na razini Unije.

Komisija odmah obavješćuje države članice, Europski parlament i Vijeće o postojanju ili prestanku postojanja bilo koje od okolnosti navedenih u prvom podstavku točkama od (a) do (c). U slučaju točke (a) ovog stavka Komisija mora dobiti prethodno odobrenje Vijeća prije obavješćivanja država članica i Europskog parlamenta.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 74. u pogledu potpune ili djelomične suspenzije određivanja treće zemlje kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije podložno uvjetima utvrđenima u članku 63.”;

4. članak 63. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 63.

Suspenzija i prestanak određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije

1. U slučaju znatnih promjena stanja u trećoj zemlji koja je određena kao sigurna treća zemlja ili sigurna zemlja podrijetla na razini Unije, Komisija provodi potkrijepljenu procjenu ispunjava li ta treća zemlja uvjete utvrđene u članku 59. ili članku 61. i, ako Komisija smatra da ti uvjeti više nisu ispunjeni, bilo u cijelosti ili djelomično, primjenjuju se sljedeće odredbe:

- (a) ako uvjeti utvrđeni u članku 59. ili članku 61. više nisu ispunjeni u odnosu određene dijelove državnog područja treće zemlje ili u odnosu na jasno prepoznatljive kategorije osoba u toj trećoj zemlji, Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 74. kako bi djelomično suspendirala određivanje te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije za te dijelove državnog područja te treće zemlje ili za te kategorije osoba na razdoblje od šest mjeseci;
- (b) ako uvjeti utvrđeni u članku 59. ili članku 61. više nisu ispunjeni u odnosu na treću zemlju u cjelini, Komisija donosi delegirani akt u skladu s člankom 74. kako bi u potpunosti suspendirala određivanje te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije na razdoblje od šest mjeseci.

2. Komisija stalno preispituje stanje u trećoj zemlji iz stavka 1., uzimajući u obzir, među ostalim, informacije koje su dostavile države članice i Agencija za azil u vezi s naknadnim promjenama stanja u toj trećoj zemlji.

3. Ako je Komisija donijela delegirani akt u skladu sa stavkom 1. točkom (a) ili točkom (b) o suspenziji određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije za sve ili za određene dijelove državnog područja te treće zemlje ili za sve ili za jasno prepoznatljive kategorije osoba u toj trećoj zemlji, u roku od tri mjeseca od datuma donošenja tog delegiranog akta ona podnosi prijedlog, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, radi:

- (a) izmjene određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije kako bi se predvidjele iznimke od određivanja za određene dijelove državnog područja ili za jasno prepoznatljive kategorije osoba obuhvaćene delegiranim aktom donesenim na temelju stavka 1. točke (a); ili

- (b) prestanka određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije.

4. Ako Komisija ne podnese prijedlog iz stavka 3. u roku od tri mjeseca od donošenja delegiranog akta iz stavka 1., delegirani akt prestaje proizvoditi učinke. Ako Komisija podnese takav prijedlog u roku od tri mjeseca od donošenja delegiranog akta iz stavka 1., Komisija je ovlaštena, na temelju potkrijepljene procjene, produljiti valjanost tog delegiranog akta za razdoblje od šest mjeseci, uz mogućnost da jednom obnovi to produljenje.

5. Ne dovodeći u pitanje stavak 4., ako se prijedlog koji je podnijela Komisija za prestanak ili izmjenu određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije ne donese u roku od 15 mjeseci nakon što je Komisija podnijela prijedlog, potpuna ili djelomična suspenzija određivanja treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije prestaje proizvoditi učinke.”;

5. u članku 64. stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Ako se određivanje treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije potpuno ili djelomično suspendira delegiranim aktom donesenim na temelju članka 63. stavka 1. točke (a) ili točke (b), države članice ne određuju tu zemlju kao sigurnu treću zemlju ili sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini.

3. Ako određivanje treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije prestaje ili se mijenja u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, država članica može obavijestiti Komisiju da smatra da, nakon promjena stanja u toj zemlji, ona ponovo ispunjava uvjete utvrđene u članku 59. stavku 1. ili u članku 61.

Ta obavijest uključuje potkrijepljenu procjenu ispunjava li ta treća zemlja uvjete utvrđene u članku 59. stavku 1. ili u članku 61., uključujući objašnjenje određenih promjena stanja u trećoj zemlji zbog kojih ta zemlja ponovo ispunjava te uvjete. Ako je primjenjivo, država članica u svojoj obavijesti navodi određene dijelove državnog područja te treće zemlje na koje se njezina procjena primjenjuje ili jasno prepoznatljive kategorije osoba u toj trećoj zemlji na koje se njezina procjena primjenjuje.

Nakon obavijesti Komisija od Agencije za azil zahtijeva da joj dostavi informacije i analizu stanja u trećoj zemlji.

Ako je za treću zemlju o kojoj država članica šalje obavijest prestalo njezino određivanje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije na temelju članka 63. stavka 3. točke (b), država članica koja šalje obavijest tu treću zemlju može odrediti kao sigurnu treću zemlju ili sigurnu zemlju podrijetla na nacionalnoj razini samo pod uvjetom da Komisija ne uloži prigovor na to određivanje.

Pravo Komisije na prigovor ograničeno je na razdoblje od dvije godine od datuma prestanka određivanja te treće zemlje kao sigurne treće zemlje ili sigurne zemlje podrijetla na razini Unije. Svaki prigovor Komisije izražava se u roku od tri mjeseca nakon datuma svake obavijesti države članice i nakon odgovarajućeg preispitivanja stanja u toj trećoj zemlji, uzimajući u obzir uvjete utvrđene u članku 59. stavku 1. i u članku 61.

Ako Komisija smatra da su uvjeti utvrđeni u članku 59. stavku 1. ili u članku 61. ponovno ispunjeni u odnosu na sve ili određene dijelove državnog područja treće zemlje ili na sve ili jasno prepoznatljive kategorije osoba u trećoj zemlji obuhvaćene obavješću primljenom na temelju prvog podstavka ovog stavka, Komisija može podnijeti prijedlog za izmjenu ove Uredbe, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, kako bi se ta treća zemlja odredila kao sigurna treća zemlja ili sigurna zemlja podrijetla na razini Unije u odnosu na sve ili određene dijelove državnog područja te treće zemlje na kojima su ispunjeni navedeni uvjeti ili u odnosu na sve ili jasno prepoznatljive kategorije osoba u odnosu na koje su ispunjeni navedeni uvjeti.”;

6. u članku 78. stavku 2. riječ „Priloga” zamjenjuje se riječima „Prilog I.”;

7. članak 79. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 2. dodaje se sljedeći podstavak:

„Međutim, članak 59. stavak 2., članak 61. stavak 2. i članak 61. stavak 5. točka (b) ove Uredbe primjenjuju se od 27. veljače 2026. u pogledu primjene koncepta sigurne zemlje podrijetla u skladu s člancima 36. i 37. Direktive 2013/32/EU i koncepta sigurne treće zemlje u skladu s člankom 38. Direktive 2013/32/EU.”;

(b) u stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Država članica može prije 12. lipnja 2026. primijeniti članak 42. stavak 1. točku (j) i članak 42. stavak 3. točku (e) ove Uredbe kao osnovu za ubrzani postupak razmatranja u skladu s člankom 31. stavkom 8. Direktive 2013/32/EU ili za postupak koji se provodi na granici ili u tranzitnim zonama u skladu s člankom 43. Direktive 2013/32/EU ako je na nacionalnoj razini prenijela relevantne odredbe i provela posebne postupke navedene u tim člancima prije 27. veljače 2026.”;

(c) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Za države članice koje ne obvezuje Direktiva 2013/32/EU upućivanja na nju u stavcima 2. i 3. ovog članka smatraju se upućivanjima na Direktivu 2005/85/EZ.”;

8. jedini Prilog renumerira se u „Prilog I.”;

9. tekst naveden u Prilogu ovoj Uredbi dodaje se kao Prilog II. Uredbi (EU) 2024/1348.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. veljače 2026.

Za Europski parlament

Predsjednica

R. METSOLA

Za Vijeće

Predsjednik

C. KOMBOS

PRILOG

„PRILOG II.

Sljedeće treće zemlje određene su kao sigurne zemlje podrijetla na razini Unije:

Bangladeš

Kolumbija

Egipat

Indija

Kosovo (*)

Maroko

Tunis

(*) Ovim se nazivom ne dovode u pitanje stajališta o statusu te je on u skladu s RVSUN-om 1244/1999 i mišljenjem Međunarodnog suda o proglašenju neovisnosti Kosova.”.
